

ЯХЯ ГЕЛЕН ЫЛХАМ

1–НЖИ БАП

¹ Бу Худайың, якын вагтда болмалы затлары бенделерине гөркезмек үчин Иса Месихе берен ылхамыдыр. Худай перишдесини иберип, муны гулы Яхя аян этди. ² Ол хем гөрөн затларының барына, Худайың сөзүне, Иса Месихиң шаятлыгына гүвәлик эдйәр. ³ Бу пыгамберлик сөзлерини окан, онда языланлара гулак асып, олары бержай эден багтыярдыр, чүнки гарашылан вагт якындыр!

Еди йыгнага салам

⁴⁻⁶ Мен Яхядан Азия веляатындакы еди йыгнага салам! Хәзир бар Болан, гечмишде бар Болан ве Гелжекден, Онун тагтының өңүндәки еди рухдан, өлүмден илкинжи дирелен, бүтин дүйнә патышаларының хөкүмдары, догручыл гүвә Иса Месихден сизе мерхемент хем парахатлык болсун!

Шөхрат хем гудрат бизи сөййән, Өз ганы билен гүнәлеримизден азат эден, патышалыга етирип, бизи Атасы Худайың хызматында руханылар эден Месихиңки болсун! Омын. ⁷ Ине, Ол булутлар билен гелйәр. Хер бир гөз, Онун беденини дешенлер хем Оны гөрер. Ер йүзүниң әхли халклары Онун үчин яс тутар. Хава, омын!

Башлангыч ве соң Мендирын

⁸ Хәзир бар болан, гечмишде бар болан, гелжек ве хер зада гүйжи етйән Реб Худай диййәр: «Алфа ве Омега, башлангыч ве соң Мендирын». ⁹ Иса дегишли бири хөкмүнде

мушакгатда, сабырда, патышалыкта шәрикдешиниз болан мен, доганыңыз Яхя Худайың Сөзи, Исаның гүвәлиги сәбәпли Патмос диен адададым. ¹⁰Раббин гүнүнде Рухдакам еңсәмден сурнайыңкы ялы гаты бир сес эшитдим. ¹¹Ол сес: «Гөрийәнлериңи китаба яз-да, еди йыгнага, ягны Эфесе, Измире, Бергама, Тиятира, Сардисе, Филадельфия ве Лаодикия ёлла» дийди. ¹²⁻¹³Мен өзүм билен геплешйәни гөржек болуп өврүлдим. Өврүлемде еди алтын шемдан, шемданларың ортасында болса эгниндәки лыбасы аякларына етип дуран, гөвсүне гызылдан гушак баглан ынсан оглуна меңзеш бирини гөрдүм. ¹⁴Онуң башы, сачы йүң ялы ак, гар ялы чув акды. Гөзлери от ялны ялыды. ¹⁵Аяклары күреде гызардылан парлак мисе меңзейәрди. Сеси улы сувуң шаггылдысы киминди. ¹⁶Саг элинде еди йылдыз барды, агзындан ики йүзли кесгир гылыч чыкып дурды, йүзи бар гүйжи билен ялдырап дуран Гүн ялыды. ¹⁷Мен Оны гөрән бадыма, өли кимин аякларына йыкылдым. Ол саг элини депәме гоюп, шейле дийди: «Горкма! Илкинжи хем иң соңкы Мендирин. ¹⁸Дири болан Мендирин. Мен өлүдим, йөне, ине, эбедилик диридин. Өлүмиң хем өлүлер диярының ачары Мендедир. ¹⁹Мунуң үчин, гөрән затларыңы, шу вагт болян затлары, мундан бейләк болжаклары яз. ²⁰Мениң саг элимде гөрийән еди йылдызың, еди алтын шемданың сыры шейле: еди йылдыз еди йыгнагың перишделери, еди шемдан хем еди йыгнакдыр».

2—НЖИ БАП

Эфесдәки йыгнага

«¹Эфесдәки йыгнагың перишдесине яз: еди йылдызы саг элинде саклап дуран, еди алтын шемданың арасында гезйән шейле диййәр: ²Сениң нәмелер эдениңи билйәрин. Көп зәхметлер чекениңи, сабырлыдыгыңы, яман адамлара чыдап билмейәниңи билйәрин. Сен, ресул болмасалар-да, өзлерине ресул диййәнлери сынадың, оларын

яланчыдыгына гөз етирдин. ³Сениң сабрың бар. Мениң адым угрунда дерт чекдин, ядамадың. ⁴Эмма сенде онла-маян бир задым бар: сен башкы сөйгиңи ташладың. ⁵Шо-нуң үчин, ниреде йыкыланыңы яда сал-да, тоба эт, озалкы эдйән ишлериңи ерине етир. Тоба этмесен, яныңа гелип, шемданыңы дуран еринден гозгарын. ⁶Ене-де сениң пей-даңа болан бир зат бар. Сен николачыларың эдйән ишле-рини йигренйәрсин, Мен-де олары йигренйәрин.

⁷Гулагы бар адам Рухуң йыгнаклара нәме диййәнини эшитсин. Еңене Худайың женнетиндәки яшайыш агажы-ның мивесинден ийме ыгтыярыны берерин».

Измирдәки йыгнага

«⁸Измирдәки йыгнагың перишдесине яз: Өлен хем Ди-релен, Биринжи хем Иң Соңкы шейле диййәр: ⁹Сениң мушакгатларыңы, гарыплыгыңы билйәрин. Аслында, сен байсың! Өзлерине ехуды диййәнлериң дил етирйәнннден хем хабарым бар. Олар ехуды дәл-де, шейтаның синагога-сыдыр. ¹⁰Гөржек гөргүлериңден горкма! Ине, иблис сизи сынамак үчин, кәбириңизи туссага салдырар, сиз он гүн-ләп мушакгат чекерсиңиз. Өлйәнчәң, садык гал, Мен саңа яшайыш тәжини берерин. ¹¹Гулагы бар адам Рухуң йыг-наклара нәме диййәнини эшитсин. Еңен икинжи өлүмден зыян гөрмез».

Бергамадакы йыгнага

«¹²Бергамадакы йыгнагың перишдесине яз: Ики йүзли кесгир гылычлы шейле диййәр: ¹³Сениң ниреде яшаяны-ңы билйәрин, шейтаның хем тагты шол ердедир. Сен Ме-ниң адымы берк сакляярысың. Аранызда шейтаның яшаян еринде өлдүрилен садык шаядым Антипас барка-да, сен Маңа болан иманыңдан дәнмәндин. ¹⁴Йөне сенде онла-маян бирнәче задым бар. Ол ерде Баламың таглыматына эерйәнлер бар. Бута хөдүрленен гурбанлары иймеклери, зына этмеклери үчин, Ысрайыл огулларына дузак гурмагы

Балака Балам өвретди. ¹⁵ Шонуң жылы-да араңызда николачыларың таглыматына эерйәнлер хем бар. ¹⁶ Мунуң үчин тоба эт! Ёгса тиз яныңа гелип, агзымың гылыжы билен оларга гаршы уршарын. ¹⁷ Гулагы бар адам Рухуң йыгнакларга нәме диййәнени эшитсин. Еңене гизлин маннадан берерин. Ене-де оңа бир ак даш берерин. Бу дашың йүзүнде тәзе ат язылгыдыр. Оны дашы аландан башга хич ким билйән дәлдир».

Тиятирадакы йыгнага

«¹⁸Тиятирадакы йыгнагың перишдесине яз: Гөзлери одун ялыны ялы, аяклары гызардылан парлак мисе меңзеш Худайың Оглы шейле диййәр: ¹⁹ Мен сениң нәмелер эдениңи билйәрин. Сөйгиңи, иманыңы, хызматыңы, сабрыңы, соңра эденлериң озалкы эденлериңден көпдүгини билйәрин. ²⁰ Эмма сенде оңламаян бир задым бар. Сен өзүни пыгамбер дийип ыглан эден Изебел атлы аяла ёл берйәрсин. Бу аял Мениң бенделерими таглыматы билен аздырып, оларга зынахорлук этдиржек боляр, бута хөдүрленен гурбанлардан ийдиржек боляр. ²¹ Мен оңа тоба этмәге вагт бердим, эмма ол зынахорлукдан тоба этмек ислемайәр. ²² Гөр, ине, Мен оны мушакгатдан долы дүшекте ятырарын, онуң билен зына эденлери-де, өз* эден ишлериңден тоба этмеселер, улы мушакгатларың ичине ташларың. ²³ Онуң оганларыны мерги билен өлдүрерин. Шонда бүтин йыгнаклар йүреклери хем гөвүнлери барлаяның Мендигими билер. Мен сизиң хер бириңизе эден ишлериңизин хақыны берерин. ²⁴ Эмма сизе, ягны Тиятирадакы бейлекилере, бу таглымата баглы дәллериң барына, оларың дийши ялы, „Шейтаның чуңлукларыны“ билмейәнлериң барына айдярын: сизиң үстүңизе башга зат йүклемейәрин. ²⁵ Йөне Мен гелйәнчәм, өзүңиздәкини саклан. ²⁶ Өзүмиң Атамдан ыгтыяр алшым ялы, Мен-де еңене, буйрукларымы соңуна

* 2:22 *Өз* — иң гадымы голязмаларда: «ол».

ченли бержай эдене миллетлер үстүндөн ыгтыяр берерин. ²⁷ Ол хем олары демир таяк билен бакар, тоюндан ясалан гаплар кимин дерби-дагын эдер. ²⁸ Мен оңа даң йылдызыны берерин. ²⁹ Гулагы бар адам Рухуң йыгнаклара нәме диййәнени эшитсин».

3—НЖИ БАП

Сардисдәки йыгнага

«¹ Сардисдәки йыгнагың перишдесине яз: Худайың еди рухуна, еди йылдыза эе Болан шейле диййәр: Мен сениң эденлериңи билйәрин. Сана дири диййәрлер, йөне сен өлүсиң. ² Оян! Галан ве өлжөк затлары гүйчлендир. Чүнки Мен Худайың өңүнде ишлериңи битирмәниңи гөрдүм. ³ Мунуң үчин, аланыны, эшидениңи яда сал-да, бержай эт, тоба гел. Оянмасаң, бир огры ялы гелерин, Мениң хайсы сагатда үстүңе гелжегими-де билмән галарсың. ⁴ Эмма Сардисде сениң яныңда эгин-эшиклериңи кирлетмедик бир-нөчө адам бар. Олар Мениң билен биле ак лыбаслар гейип гезер, себәби муңа лайыкдырлар. ⁵ Еңен ак эгин-эшиклер геер. Мен онуң адыны яшайыш китабындан өчүрмерин, Атамың хем Онуң перишделериниң өңүнде адыны ыкпар эдерин. ⁶ Гулагы бар адам Рухуң йыгнаклара нәме диййәнени эшитсин».

Филадельфиядакы йыгнага

«⁷ Филадельфиядакы йыгнагың перишдесине яз: Мукаддес хем чын болан, Давут ачарының эеси, ачаныны хич ким япып билмейән, япаныны хич ким ачып билмейән шейле диййәр: ⁸ Сениң нәмелер эдениңи билйәрин. Ине, өңүнде бир ачык гапы гөйдүм, хич ким оны япмагы башармаз. Сениң гүйжүң аз, муңа гарамаздан, Мениң сөзүми бержай этдиң, адымы инкәр этмедин. ⁹ Ине, шейтаның синагогасындан боланлары, ехуды болмасалар-да, ялан

сөзләп, өзлерине ехуды диййәнлери гелип, аягыңа йыкылмага межбур эдерин. Олар сени сөййәндигими билер. ¹⁰ Сөзүми бержай эдип, сабыр билен чыданың үчин, ер йүзүнде яшаянлары сынама максады билен, бүтин дүньәниң үстүне инжек сынаг сагадындан сени горарын. ¹¹ Мен басым гелерин. Тәжиңи хич киме алдырмажак болуп, барыңы гайым сакла. ¹² Еңени Худайымың ыбадатханасына дирег эдерин. Ол, артыкмач, ол ерден дашары чыкмаз. Онуң манлайына Худайымың адыны, Худайымың шәхериниң адыны, ягны Гөкден, Худайымың хузурындан инен тәзе Иерусалимиң адыны, Өз тәзе адымы язарын. ¹³ Гулагы бар адам Рухуң йыгнакларә нәме диййәнени эшитсин».

Лаодикиядакы йыгнага

«¹⁴ Лаодикиядакы йыгнагың перишдесине яз: Омын, догручыл, чын гүвә, Худайың яраданларының башы шейле диййәр: ¹⁵ Сениң нәмелер эдениңи билйәрин. Сен не совук, не-де гызгынсың. Кәшгә совук я гызгын болсадың! ¹⁶ Не гызгын, не-де совук, йөне йылылыгың үчин, Мен сени агзымдан гусарын. ¹⁷ Сен: „Мен байдырын, барлыдырын, зада зар дәлдириң“ дийип, бичәре, бетбагт, гарып, көр хем яланачдыгыңы билмейәрсин. ¹⁸ Мен саңа баяр ялы, Менден от билен сапланан алтын гейнип, яланачлыгың айбыны өртер ялы ак эгин-эшик, гөрер ялы, гөзлерине чалар ялы гөз дерманыны сатын алмагы маслахат берйәрин. ¹⁹ Мен сөййәнлеримиң хеммесине кәйәп, тербие берйәндириң. Шонуң үчин, ыхласлы бол-да тоба эт. ²⁰ Ине, Мен ишикде дурун, гапыны какярын. Бири сесими эшидип, гапыны ачса, ичерик гирерин. Мен онуң билен, ол-да Мениң билен биле нахарланар. ²¹ Мен еңип, атам билен биле Онуң тагтында отуран болсам, еңене-де Мениң билен биле Өз тагтымда отурмага ыгтыяр берерин. ²² Гулагы бар адам Рухуң йыгнакларә нәме диййәнени эшитсин».

4—НЖИ БАП

Гөкдәки тагт

¹Мундан соң серетдим, ине, Гөкде ачык дуран бир гапы барды. Мениң билен геплешйәнини эшиден сесим, ягны сурнай сесине меңзеш озалкы сес: «Гел, бу ере чык, мундан соң болмалы затлары саңа гөркезейин» дийди. ²Шол пурсат бирден Рухдадым. Ине, Гөкде бир тагт барды, тагтың үстүнде бири отырды. ³Отураның гөрнүши яшма, гырмызы хакык дашына меңзейәрди, тагтың төверегинде зүмеррет гөрнүшли әлемгошар барды. ⁴Тагтың даш-төверегинде йигрими дөрт саны башга тагт барды, бу тагтларың үстүнде башлары алтын тәчли, ак лыбаслы йигрими дөрт яшулы отырды. ⁵Тагтдан йылдырымлар чакярды, батлы сеслер хем гөк гүррүлдиси эшидилйәрди. Тагтың өнүнде янып дуран еди чыра барды. Булар Худайың еди Рухудыр. ⁶Тагтың гаршысында булгур кимин дуры, гөйә чүйшеден ясалан бир деңиз бар ялыды. Ортада, тагтың дөрт тарапында өңи хем арка тарапы гөзлерден долы дөрт саны жанлы махлук дурды. ⁷Биринжи махлук арслана меңзейәрди, икинжи махлук өкүзе, үчүнжи махлугың йүзи адам йүзи ялыды, дөрдүнжи махлук учуп барян бүргүде меңзешди. ⁸Жанлы дөрт махлугың хер бириниң алты ганаты барды. Төверек дашлары, ганатларының ашагы-да гөзлерден долуды. Олар гиже-гүндиз ызыны үзмән: «Мукаддесдир, мукаддесдир, гечмишде бар болан, хәзир бар болан ве гелжек, хер зада гүйжи етйән Реб Худай!» диййәрдилер. ⁹⁻¹⁰Жанлы махлуклар тагтың үстүнде Отурана, әбедилик Яшаяна шөхрат, хормат хем шүкүр эденлеринде, йигрими дөрт яшулы-да әбедилик дири болуп, тагт үстүнде Отураның өнүнде ере йыкылып, Оңа сежде эдйәрдилер, тәчлерини тагтың өнүне зыңып, шейле диййәрдилер: ¹¹«Әй Реббимиз, Худайымыз! Сен шөхраты, хорматы хем гудраты алмага мынасыпсың. Чүнки хемме зады Сен яратдың. Әхлиси Сениң ислегиң билен дөреди, ярадылды».

5—НЖИ БАП

Мөхүрли китап ве Гузы

¹ Тагтың үстүндө Отураның саг элинде ичи-дашы язгылы, еди мөхүр билен мөхүрленен бир китап гөрдүм. ² «Китабы ачмага, онуң мөхүрлерини дөвмөгө ким мынасып?» дийип, гаты сес билен гыгырян бир гүйчли перишдәни хем гөрдүм. ³ Эмма китабы ачып, онуң ичине серетмеги башаржак адам не Гөкде, не ер йүзүндө, не-де ер астында барды. ⁴ Мен көп агладым. Чүнки китабы ачмага, онуң ичине серетмөгө мынасып хич ким тапылмады. ⁵ Шонда яшулулардан бири маңа шейле дийди: «Аглама! Ине, Яхуда тайпасындан, Давудың көкүндөн болан Арслан энди. Ол китабы ве китабың еди мөхүрини ачмагы башарар».

⁶ Мен тагтың ортасында, жанлы дөрт махлук билен яшулуларың арасында, дамагы чалнана меңзеш бир Гузы гөрдүм. Гузының еди шахы хем еди гөзи барды. Бу гөзлөр Худайың бүтин дүйнө иберилен еди Рухудыр. ⁷ Гузы гелди-де, тагтың үстүндө Отураның саг элинден китабы алды. ⁸ Ол китабы аланда, жанлы дөрт махлук, йигрими дөрт яшулы Гузының өңүндө ере йыкылдылар. Оларың хер бириниң бир арфасы ве мукаддеслерин догалары болан бухурлардан долы алтын кәселери барды. ⁹ Олар бир тәзе айдым айдырдылар: «Сен китабы алмага, китабың мөхүрлерини ачмага мынасыпсың. Чүнки дамагың чалнып, Өз ганың билен бизи хер тайпадан, хер дилден, хер халк ве хер миллетден Худая сатын алдың. ¹⁰ Бизи Худайымызың хызматында патышалык ягдайына сокуп, руханы этдиң. Биз дүйнө үстүндө хөкүм сүрерис». ¹¹ Онсоң серетдим, тагтың, жанлы махлукларың хем яшулуларың төверегинде бир топар перишдәниң сесини эшитдим. Оларың саны мүнләрче мүнләр, он мүнләрче он мүнләрди. ¹² Олар батлы сес билен: «Дамагы чалнан Гузы гүйжи, байлыгы, акылдарлыгы, гудраты, хорматы, шөхраты ве өвгини алмага мынасыпдыр» диййәрдилер. ¹³ Онсоң Гөкдәки, ер йүзүндәки,

ер астындакы ве деңиздәки хер махлугың, әлемдәки бар задың: «Өвги, хормат, шөхрат ве гудрат әбедилик тагт үстүнде Отураныңкы хем Гузыныңкы болсун!» диенини эшитдим. ¹⁴Жанлы дөрт махлук «Омын» диййәр, яшуулар-да ере йыкылып сежде эдйәрди.

6–НҖЫ БАП

Еди мөхүр

¹Онсоң Гузының еди мөхүриң бирини ачаныны гөрдүм. Шонда жанлы дөрт махлугың бириниң гөк гүррүлдисине меңзеш сес билен «Гел» диенини эшитдим. ²Серетдим, ине, өнүмде бир ак ат дурды. Атың үстүнде отураның яйы барды. Оңа бир тәч берилди ве еңсин дийип, еңип чыкды. ³Гузы икинжи мөхүри ачанда, икинжи жанлы махлугың «Гел, серет» диенини эшитдим. ⁴Шонда бир башга ат, бир чыпар ат гөрүнди. Онун үстүнде отурана дүнийәден паракатчылыгы айырмага, адамлара бири-бирлерини өлдүртмөге ругсат эдилди. Оңа бир улы гылыч хем берилди. ⁵Гузы үчүнжи мөхүри ачанда, үчүнжи жанлы махлугың «Гел, серет» диенини эшитдим. Серетдим, өнүмде бир гара ат дурды. Онун үстүнде отураның элинде бир терези барды. ⁶Жанлы дөрт махлугың ортасында гөйә бир сесиң: «Бир өлчег бугдай бир динара*, үч өлчег арпа бир динара, йөне зейтун ягы билен шераба зыян берме!» диенини эшитдим.

⁷Гузы дөрдүнжи мөхүри ачанда, дөрдүнжи махлугың «Гел, серет» диенини эшитдим. ⁸Серетдим, ине өнүмде бир реңки өчүк ат дурды. Атың үстүнде отураның ады өлүмди, өлүлөр дияры онун ызындан гелйәрди. Оңа гылыч билен, ачлык билен, мерги билен, ер йүзүниң вагшы хайванлары билен ынсанлары өлдүрмөге ер йүзүниң дөртден бири барада ыгтыяр берилди. ⁹Гузы бәшинжи мөхүри

---

* ^{6:6} *Бир өлчег бугдай бир динара* – бир өлчег бугдай бир адамың бир гүнлүк иймити, динар болса бир ишчиниң бир гүнлүк хақыды.

ачанда, гурбанлык эдилйән ериң ашагында Худайың сөзи, она эден гүвәликлери үчин өлдүриленлериң жанларыны гөрдүм. ¹⁰ Олар батлы сес билен гыгырып шейле диййәрдилер: «Эй мукадес, хакыкы Баяр! Сен хачана ченли ер йүзүнде яшаянлары хөкүм эдип, бизиң ганымызы олардан алжак дәл?» ¹¹ Оларың хер бирине бир ак дон берлип, өзлери кимин өлдүрилжек ёлдашларының, доганларының саны тамамланянча, ене аз салым гарашмагы исленди. ¹² Гузы алтынжы мөхүри ачанда, ине, Ериң гаты чайкана-ныны гөрдүм. Гүн гара түйден эдилен жул кимин гаралып, бүтин Ай ган ялы болды. ¹³ Бир инжир агажының гүйчли ел билен ыралып, чиг инжирлерини дөкүши ялы, гөгүн йылдызлары-да ер йүзүне гачды. ¹⁴ Гөк хем дүйрленен кагыз кимин гөзден йитди. Эхли даг, ада еринден гозганды. ¹⁵ Дүнйәниң патышалары, улулары, серкерделери, байлары, гүйчлүлери, бүтин гул ве азат адамлары говакларда, дагларың гаяларында гизлендилер. ¹⁶ Олар даглара хем гаялара шейле дийдилер: «Бизиң үстүмизе йыкылың! Бизи тагт үстүнде Отураның йүзүнден, Гузының газабындан гизлән. ¹⁷ Чүнки Онуң газабының улы гүни гелди, Онуң өңүнде ким дуруп билер?»

7–НЖИ БАП

Мөхүрленен 144000 адам

¹ Мундан соң, Ериң дөрт бурчунда дуран дөрт перишдәни гөрдүм. Булар ер йүзүне, деңзе я-да хич бир агажа өвүсмесин дийип, ериң дөрт елини саклап дурдылар. ² Гүндогардан ёкары чыкып барян башга бир перишдәни-де гөрдүм. Онда дири Худайың мөхүри барды. Ол ере, деңзе зыян етирмәге өзлерине ругсат эдилен дөрт перишдә гаты сес билен гыгырып: ³ «Биз Худайымызың гулларының маңлайына мөхүр баянчак, ере, деңзе ве агачлара зыян етирмән!» дийди. ⁴ Мөхүрлененлериң саныны эшитдим. Ысрайыл огулларының бүтин тайпаларындан йүз кырк дөрт мүн адам мөхүрленипди. ⁵ Яхуда тайпасындан он ики мүн

адам мөхүрленипди, рубен тайпасындан он ики мүн, гад тайпасындан он ики мүн, ⁶ ашер тайпасындан он ики мүн, нафталы тайпасындан он ики мүн, менашше тайпасындан он ики мүн, ⁷ шимегон тайпасындан он ики мүн, леви тайпасындан он ики мүн, иссахар тайпасындан он ики мүн, ⁸ зебулун тайпасындан он ики мүн, юсуп тайпасындан он ики мүн, бенамын тайпасындан он ики мүн адам мөхүрленипди.

Ак дон гейнен мәреке

⁹ Мундан соң, хер миллетден, хер тайпадан, хер халкдан ве хер дилден болан, хич кимиң санап билмежек бир улы мәрекесиниң тагтың хем Гузының өңүнде дураныны гөрдүм. Булар ак дон гейнипди, эллеринде болса хурма агажының пүрлери барды. ¹⁰ Олар батлы сес билен гыгырып шейле дийәрдилер: «Халас этмек тагт үстүнде отуран Худайымыза ве Гуза махсусдыр!» ¹¹ Хемме перишделер тагтың, яшулуларың ве дөрт жанлы махлугың дашыны алшып дурдулар. Олар тагтың өңүнде йыкылып, йүзлерини ере дирәп, Худая сежде эдип, шейле дийәрдилер: ¹² «Омын. Өвги, шөхрат, акылдарлык, шүкүр, хормат, гүйч ве гудрат эбедилик Худайымызыңкы болсун. Омын!»

¹³ Онсоң яшулулардан бири сөзе башлап, менден: «Бу ак дон гейненлер ким, ниреден гелипдирлер?» дийип сорады. ¹⁴ Мен: «Муны сен билйәрсин, агам!» дийдим. Ол маңа шейле дийди: «Булар шол агыр мушакгатдан чыкып геленлер. Булар донларыны Гузының ганы билен ювуп, чув ак этдилер. ¹⁵ Мунуң үчин олар Худайың тагтының өңүнде болуп, Онуң ыбадатханасында Оңа гиже-гүндиз хызмат эдйәрлер. Тагтда Отуран болса Өз чадырыны оларың үстүне бүрәр. ¹⁶ Олар инди ажыкмаз, сувсамаз. Оларың үстүне не гүн, не-де башга бир жөвза дүшер. ¹⁷ Чүнки тагтың ортасындакы Гузы олары отарар, яшайыш сувуның чешмелерине элтер. Худай оларың гөзлеринден бүтин яшларыны сүпүрер».

8–НЖИ БАП

Единжи мөхүр ве алтын бухурдан

¹ Гузы единжи мөхүри ачанда, Гөкде ярым сагада голай үмсүмлик болды. ² Мен Худайың өңүнде дуран еди перишдәни гөрдүм. Олара еди сурнай берилди. ³ Башга бир периште гелип, гурбанлык эдилйән ериң өңүнде дурды. Онуң элинде алтын бухурдан барды. Она тагтың өңүндәки алтын гурбанлык эдилйән ерде әхли мукаддеслериң догалары билен хөдүрлемеги үчин көп бухур берилди. ⁴ Мукаддеслериң догалары билен бирликде бухурың түссеси перишдәниң элинден Худайың хузурына ёкары гөтерилди. ⁵ Периште бухурданы алып, гурбанлык эдилйән ериң одундан долдурды. Муны ериң йүзүне зыңанда, Гөк гүрләп, батлы сеслер чыкды, йылдырымлар чакып, ер титреди.

Еди сурнай

⁶ Онсоң еди периште әллериндәки еди сурнайы чалмага тайярландылар. ⁷ Биринжи периште сурнай чалды. Ган гатышык долы хем от дөрәп, ер йүзүне дөкүлди. Ериң үчден бири, агачларың үчден бири, бүтин яшыл от янды. ⁸ Икинжи периште сурнай чалды. Одуң ичинде янян улы даг ялы бир зат деңзе зыңылды. Деңзин үчден бири гана дөнди. ⁹ Деңизде яшаян жанлы махлукларың үчден бири өлди, гәмилериң хем үчден бири вейран болды. ¹⁰ Үчүнжи периште сурнай чалды. Гөкден чыра ялы янян бир улы йылдыз деряларың үчден бириниң үстүне, сув булакларының үстүне гачды. ¹¹ Бу йылдызың ады Ёвшандыр. Сувларың үчден бири ёвшан ялы ажады. Ажан сувлардан ичен биртопар адам өлди. ¹² Дөрдүнжи периште сурнай чалды. Гүнүң үчден бири, Айың үчден бири, йылдызларың үчден бири гаралсын ве гүндиз үчден бири, гиже-де, шонуң ялы, үчден бири ягты салмасын дийип урулдылар. ¹³ Онсоң

серетдим, Гөгүң ортасында учуп йөрен бир перишдәнің* батлы сес билен шейле диййәнини эшитдим: «Сурнай чалжак бейлеки үч перишдәнің сурнайының сесинден ер йүзүнде яшаянларың гүнүне вай, вай, вай!»

9—НҖЫ БАП

¹ Бәшинжи перишде сурнай чалды. Мен Гөкден ере гачан бир йылдыз гөрдүм. Йылдыза дүйпсүз довах гуюсының ачары берлипди. ² Ол дүйпсүз гуйыны ачанда, гуядан ожагың түссеси ялы түссе чыкды. Гуйының түссесинден Гүн хем хова гаралды. ³ Түсседен ер йүзүне чекиртге ягды. Олара-да ер йүзүндәки ичянлара берлиши ялы, гудрат берлипди. ⁴ Олара ер йүзүнің отуна, хич бир гөк өсүмлиге, хич бир агажа дәл-де, диңе манлайында Худайың мөхүри болмадык адамлара зыян етирмек буйрулды. ⁵ Олара хич кими өлдүрмән, бу адамлары бәш айлап гынамага ыгтыяр берилди. Гынайышлары бир ичяның адамы чаканда берйән ызасына меңзейәрди. ⁶ Ол гүнлерде ынсанлар өлүми агтарар, йөне оны тапып билмезлер. Өлүми күйсәр, йөне өлүм олардан гачар. ⁷ Чекиртгелерин гөрнүши сөвеше тайярланан атларыңка меңзейәрди. Башларында алтын тәч ялы башлыклар барды, йүзлери адамың йүзүне меңзешди. ⁸ Сачлары аялың сачы, дишлери-де арсланыңкы ялыды. ⁹ Оларың демир совутлар ялы, дөш совутлары барды. Ганатларының сеси сөвеше чапян көп санлы арабалы атларың чыкарян сесине меңзейәрди. ¹⁰ Ичянларыңка меңзеш гуйруклары, иңселери барды. Адама бәш айлап зыян етирийән гудратлары гуйрукларындады. ¹¹ Оларың үстүнден довах гуюсының перишдеси патышалык эдйәрди. Бу перишдәнің ады еврейче Абаддон, грекче Аполиондыр**. ¹² Биринжи «Вай» гечди, ине, мундан соң ене ики «Вай»

* 8:13 *Перишдәнің* — иң гадымы голязмаларда: «бүргүдин».

** 9:11 *Абаддон, Аполион* — хеләк эдижи.

гелйәр. ¹³ Алтынжы периште сурнай чалды. Мен Худайың өнүндәки алтындан гурбанлык эдилйән ериң дөрт шахындан бир сес эшитдим. ¹⁴ Сес эли сурнайлы алтынжы перишдә: «Улы Евфрат дерясының янында даңылгы дуран дөрт перишдәни гойбер!» дийди. ¹⁵ Шейле, шол сагат, шол гүн, шол ай ве шол йыл үчин тайярланан дөрт периште ынсанларың үчден бирини өлдүрсин дийип гойберилди. ¹⁶ Буларың атлы гошунының саны ики йүз миллионды; санларыны эшитдим. ¹⁷ Атлары, оларың үстүндәкилери шейле гөрнүшдә гөрдүм: атлыларың от, гөк якут хем күкүрт реңкли совутлары барды. Атларың келлеси арсланың келлесине меңзейәрди, агызларындан болса от, түссә, күкүрт чыкярды. ¹⁸ Ынсанларың үчден бири оларың агзындан чыкян отдан, түсседен ве күкүртден — бу үч беладан өлди. ¹⁹ Чүнки атларың гудраты агзында хем гуйругындадыр. Себәби йылана меңзеш гуйрукларының башлары болуп, булар билен зыян берйәндирлер. ²⁰ Галан ынсанлар, ягны бу белалардан өлмән галанлар жынлара, өз эллери билен ясан, гөрүп, эшидип ве йөрәп билмейән алтын, күмүш, мис, даш ве агач бутларына сежде этмекден эл чекип тоба этмедилер. ²¹ Олар адам өлдүрмеден, жадыгөйлүкден ве огурулықдан тоба этмедилер.

10—НЖЫ БАП

Эли китапчалы периште

¹ Онсоң мен Гөкден ашак инип гелйән башга бир гүйчли перишдәни гөрдүм. Ол булуда бүренипди, депесинде әлемгошар барды, йүзи Гүне, аяклары болса от сүтүнине меңзейәрди. ² Элинде бир ачык китапча барды. Ол саг аягыны дензин, сол аягыны-да ериң үстүнде жайлашдырды. ³ Арсланың аррылдысына меңзеш батлы сес билен гыгырды. Ол гыгыранда, еди гөк гүррүлдиси өз сеслери билен гүрледилер. ⁴ Еди гөк гүррүлдисиниң сес берип гүрлән вагты мен язжак болдум, йөне Гөкден: «Еди гөк гүррүлдисиниң

айданларыны мөхүрле, язма!» диен бир сес эшитдим. ⁵ Деңзиң ве ериң йүзүнде дураныны гөрөн перишдәм саг элини Гөге галдырды. ⁶ Ол Гөги ве гөкдәкилери, Ери ве ердәкилери, деңзи ве деңиздәкилери Яраданың, әбеди Дириниң адындан ант ичип, шейле дийди: «Инди гижикме болмаз! ⁷ Йөне единжи перишдәниң сурнайыны чалжак гүнлеринде, Худай Өз гуллары, ягны пыгамберлере бушлайшы ялы, Онуң сыры тамамланар». ⁸ Гөкден эшиден сесим ене-де мениң билен геплешип: «Бар, деңзиң ве ериң йүзүнде дуран перишдәниң элиндәки ачык китапчаны ал!» дийди. ⁹ Мен перишдәниң янына барып, китапчаны маңа бермегини хайыш этдим. Ол маңа: «Ал, ий! Ол ичиңи ажадар, йөне агзында бал ялы сүйжи болар» дийди. ¹⁰ Мен китапчаны перишдәниң элинден алып ийдим. Ол агзымда бал ялы сүйжүди, йөне оны ийип боланымда, ичим ажады. ¹¹ Онсоң ол маңа: «Сен биртопар халklar, миллетлер, диллер ве патышалар хакда ене-де велилик этмелисиң» дийди.

11–НЖИ БАП

Ики гүвә

¹ Маңа таяга меңзеш бир өлчөг агажыны берип, шейле дийдилер: «Гит-де, Худайың ыбадатханасыны, гурбанлык эдилйән ери өлчө, ол ерде сежде эдйәнлери сана. ² Йөне ыбадатхананың дашкы ховлусыны ташла, оны өлчөме. Чүнки ол ер мукаддес шәхери кырк ики айлап депележек миллетлере берилди. ³ Мен ики гүвәме гүйч берерин, олар жул гейнип, муң ики йүз алтмыш гүнләп велилик эдер». ⁴ Дүнийәниң Реббиниң өнүнде дуран ики зейтун агажы, ики шемдан булардыр. ⁵ Бири оlara зыян етиржек болса, оларың агзындан чыкан от душманларыны ийип соңуна чыкар. Оlara зелел бержек болян адам шейле өлдүрилмелидир. ⁶ Велилик эден гүнлери ягыш ягмаз ялы, оларың Гөги багламага ыгтыяры болар. Олар сувлары гана өвүрмек, нәче ислеселер, шонча-да Ери хер хили бела билен

урмак ыгтыярына эдир. ⁷ Олар гүвәликлерини тамамланларында, довзахдан чыкан жанавар олар билен уршуп, олары еңип өлдүрер. ⁸ Маслыклары Содом ве Мүсүр дийилйән улы шәхерлерин көчелеринде алаамат хөкмүнде ятар. Ол ерде оларың Ребби хача чүйленипди. ⁹ Бүтин халклардан, тайпалардан, диллерден ве миллетлерден болан ынсанлар үч гүн ярым оларың маслыкларына середерлер, йөне маслыкларының жайланмагына ругсат бермезлер. ¹⁰ Ер йүзүнде яшаянлар оларың бу ягдайына бегенишип, байрам эдер, бири-бирлерине совгатлар ёллар. Чүнки бу ики пыгамбер ер йүзүнде яшаянлара көп сүтем этди. ¹¹ Үч гүн ярымдан соң, Худайдан гелен яшайыш деми оларың беденине гиренде, олар аяк үстүне галдылар. Олары гөрөнлерин үстүне улы ховп абанды. ¹² Ики пыгамбер Гөкден: «Ёкары, бу ере чыкың!» диен батлы сеси эшитдилер, душманларының гөзүниң алнында булутда ёкарык Гөге чыкдылар. ¹³ Шол сагат бир улы ертитреме болуп, шәхерин ондан бири йыкылды. Ертитремеде еди мүн адам өлди. Галанлар гаты горкуп, Гөкдәки Худайы шөхратландырдылар. ¹⁴ Икинжи «Вай» гечди. Ине, басым үчүнжи «Вай» гелйәр.

Единжи сурнай

¹⁵ Единжи периште сурнай чалды. Гөкден батлы сеслер чыкып, шейле дийди: «Дүнйә патышалыгы Реббимизиңки ве Онуң Месихиниңки болды. Ол хем эбедилик хөкүм сүрер». ¹⁶ Худайың өңүнде йыкылып, өз тагтларында отуран йигрими дөрт яшулы йүзлерини ере бердилер-де, Худая сежде эдип дийдилер: «¹⁷ Эй, хемме зада гүйжи етйән, хәзир бар болан, гечмиште бар болан ве гелжек Реб Худай! Саңа шүкүр эдйәрис. Чүнки Сен бейик гудратыңы эле алып хөкүм сүрмәге башладың. ¹⁸ Миллетлер гахарланыпдылар. Инди болса Сениң гахарың гелди. Өлүлерин үстүнден хөкүм чыкармак, гулларың пыгамберлере, мукаддеслере, кичи болсун, улы болсун, адыңа хормат гоянлары сылагламак,

ери даргаданлары даргатмак вагты гелди». ¹⁹ Худайың Гөкдәки ыбадатханасы ачылып, ыбадатханадан Онуң әхт сандыгы гөрүнди. Шол пурсат йылдырымлар чакды, батлы сеслер, гөк гүррүлдиси эшидилип, ер титрәп, гүйчли долы тупаны турды.

12—НЖИ БАП

Аял ве аждарха

¹ Гөкден бир улы алаMAT гөрүнди. Бу Гүни гейнен бир аялды. Онуң аякларының ашагында Ай, башында он ики йылдыздан ыбарат тәч барды. ² Аял гөврелиди. Догуржак болуп, бургусы тутуп гыгырды. ³ Гөкден башга бир алаMAT гөрүнди. Бу болса еди башлы, он шахлы, башларында еди тәжи болан гызыл реңкли улы аждархады. ⁴ Ол Гөкдәки йылдызларың үчден бирини гуйругы билен сүйрәп, ер йүзүне зыңды. Онсоң чага доган бадына оны ювутмак үчин, чага догуржак болуп отуран аялың өнүнде дурды. ⁵ Аял бир огул — бүтин миллетлери демир таяк билен бакжак бир оглан догурды. Онуң чагасыны алып, Худайың янына, Худайың тагтына элтдилер. ⁶ Аял чөле гачып гитди. Ол ерде мүн ики йүз алтмыш гүнләп иймитленер ялы, Худай тарапындан онуң үчин тайярланан бир ер барды.

⁷ Гөкде уруш турды. Михайыл ве онуң перишделери аждарха билен урушдылар. Аждарха-да өз перишделери билен гайтавул берди. ⁸ Йөне еңмәге гүйжи етмән, Гөкдәки ерлерини элден бердилер. ⁹ Иблис я шейтан дийип атландырылан улы аждарха, бүтин дүнйәни аздырян көне йылан перишделери билен ер йүзүне зыңылды. ¹⁰ Онсоң мен Гөкден бир батлы сес эшитдим. Ол шейле дийди: «Худайымызың халас әдиши, гүйжи, патышалыгы ве Онуң Месихиниң гудраты инди амала ашды. Чүнки доганларымызың айыплайжысы, олары Худайымызың өнүнде гиже-гүндиз айыпаян ашак зыңылды. ¹¹ Доганларымыз Гузының ганының саясында, эден гүвәликлериниң сөзүниң саясында оны еңдилер, өлүм дережесине ченли жан

сөйгүсінден эл чекдилер. ¹²Эй Гөк ве Гөкде яшаянлар, мунуң үчин бегениң! Ер ве деңиз, вай, сизиң халыңыза! Чүнки иблис вагтының азлыгыны билип, гахар-газаба мүнүп, сизиң үстүңизе гелди». ¹³Аждарха өзүниң ер йүзүне зыңландыгыны гөрөнде, яңкы оглан догран аялы коваламага башлады. ¹⁴Аяла, йыланың өнүңден чөле – үч ярим йыл иймитленжек ерине учуп гачар ялы, улы бүргүдиң ики ганаты берилди. ¹⁵Йылан аялы силе әкитдиржек болуп, агзыңдан онуң ызыңдан деря ялы сув акдырды. ¹⁶Эмма Ер агзыны ачып, аждарханың агзыңдан акдыран дерясыны ювдуп, аяла көмөк этди. ¹⁷Онсоң аждарха аяла гахарланды. Аялың неслинден галан ве Худайың буйрукларыны бержай эдип, Иса шаятлык эдйәнлер билен урушмага гитди.

13–НЖИ БАП

Деңизден чыкан жанавар

¹Онсоң деңиз кенарындакы чәгелериң үстүңде дуркам, он шахлы ве еди башлы бир вагшы хайваның деңизден чыкып гелйәнини гөрдүм. Онуң шахларының депесинде он тәжи барды, башларында күпүрчиликли атлар язылгыды. ²Гөрөн жанаварым барса меңзейәрди. Аяклары айының аяклары ялы, агзы болса арсланың агзы ялыды. Аждарха она өз гүйжүни, тагтыны ве улы ыгтыяр берди. ³Жанаварың башларының бирине өлдүрйән яра дегене меңзейәрди. Йөне бу өлдүрйән яра битди. Бүтин дүңйә тәсин галып, жанаварың ызына дүшиди. ⁴Ынсанлар жанавара ыгтыяр берен аждарха сежде этдилер. «Жанавара меңзеш ким бар? Онуң билен сөвешмеги ким башаржак?» дийип, жанавара-да сежде этдилер. ⁵Она текепбир сөзлер хем күпүрчиликли сөзлер совурян бир агыз берилди. Шейле хем өз ыгтыярыны кырк ики айлап уланма ругсады берилди. ⁶Ол Худая сөгмек, Онуң адына, месгенине, Гөкде месген тутанлара сөгмек үчин агзыны ачды. ⁷Оңа мукаддеслер билен сөвешип, олары еңме ругсады берилди. Хер тайпаның, хер

халкын, хер дилиң ве хер миллетин үстүнден хөкүм сүрме ыгтыяры берилди. ⁸ Ер йүзүнде яшаянларың бары, дамагы чалнан Гузының яшайыш китабында дүнийә гурлалы бәри ады язылмадык хер ынсан оңа сежде эдер. ⁹ Гулагы бар адам эшитсин! ¹⁰ Бирини туссага салан туссага гидер, гылыч билен өлдүрөн гылычдан өлмелидир. Мукаддеслерин чыдап, иман этмеги шу ерде гереkdir.

Ерден чыкан жанавар

¹¹ Онсоң ерден чыкып гелйән бир жанавар гөрдүм. Онун бир гузы кимин ики шахы барды, йөне аждарха ялы сес эдйәрди. ¹² Ол өңки жанаварың бүтин ыгтыярыны онуң адындан уланып, ер йүзүни ве онда яшаянлары өлдүрйән ярасы битен өңки жанавара зор билен сежде этдирйәрди. ¹³ Ол улы алапатлар гөркезип, ынсанларың гөзлериниң алнында Гөкден Ере от хем ягдырарды. ¹⁴ Ол өңки жанаварың адындан дөрөтмегине ругсат эдилен алапатлары билен ер йүзүнде яшаянлары аздырды. Олара гылыч билен яраланып-да, саг галан жанаварың суратында бир бут ясамагы буюрды. ¹⁵ Оңа жанаварың буты геплесин, бу бута сежде этмейәнлериң хеммеси өлдүрилсин дийип, жанаварың бутуна яшайыш демини берме гүйжи багыш эдилди. ¹⁶ Ол кичи хем улуларың, бай хем гарыпларың, азат хем гулларың, әхли ынсанларың саг элине я маңлайына тагма басдырды. ¹⁷ Бу тагма жанаварың ады я адының саны өзүнде болмадыклара хич бир зат сатын алдырмаярды хем-де сатдырмаярды. ¹⁸ Бу ерде акылдарлык гөрек. Аңы бар адам жанавара дегишли саны хасапласын, чүнки бу ынсан саныдыр. Онуң саны-да алты йүз алтмыш алтыдыр.

14–НЖИ БАП

Гузы ве 144000 адам

¹ Онсоң гөрсем, Гузы Сион дагының үстүнде дурды. Онуң янында болса маңлайында Онуң ве Атасының ады язылгы йүз кырк дөрт мұң адам барды. ² Гөкден улы сувуң

шагылдысы ялы, гаты гөк гүррүлдисиниң сеси ялы бир сес эшитдим. Эшиден сесим арфа чалянларың чыкарян сесине меңзейәрди. ³Яңкы йүз кырк дөрт мүн адам тагтың өңүнде, жанлы дөрт махлугың ве яшулуларың өңүнде тәзе айдым айдярдылар. Ер йүзүнден сатын алнан бу адамлардан башга хич ким ол айдымы өвренип билмейәрди. ⁴Булар өзлерини аяллар билен хапаламадыклардыр, чүнки булар пәкдир. Булар Гузы нирә гитсе, Онуң ызына дүшйәндир. Гутуланларың илкинжи мивеси хөкмүнде Худая ве Гуза ынсанлар арасындан сатын алнанлар булардыр. ⁵Буларың агызларындан ялан сөз чыкан дәлдир, Худайың тагты өңүнде мүйнсүздирлер.

Үч перишде

⁶Онсоң Гөгүң ортасында учуп йөрен башга бир перишдәни гөрдүм. Бу перишде ер йүзүнде яшаянлара, хер миллете ве тайпа, хер диле ве хер халка ыглан этжек болуп, эбеди Хош Хабары гетирйәрди. ⁷Ол батлы сес билен шейле диййәрди: «Худайдан горкуң! Оны шөхратландырың! Чүнки Онуң хөкүм сагады гелди. Гөги, Ери, деңзи ве сув булакларыны Ярадана сежде эдиң!» ⁸Онуң ызындан гелен икинжи перишде: «Йыкылды! Өз зына азгыныгының шерабыны әхли миллетлере ичирен улы Бабыл йыкылды!» дийди. ⁹⁻¹⁰Оларың ызындан гелен үчүнжи бир перишде батлы сес билен шейле диййәрди: «Эгер бири жанавара ве онуң суратындакы бута сежде этсе, маңлайына я элине онуң тагмасыны кабул этсе, Худайың гахар кәсесинде хич бир гошантсыз тайярланан Худай газабының шерабындан ичер. Ол адам мукаддес перишделериң, Гузының өңүнде от, күкүрт билен гыналар. ¹¹Оларың гыналмагының түссеси эбеди түтәр. Жанавара, онуң бутуна сежде эденлер билен онуң адының тагмасыны кабул эденлериң гиже-гүндиз ынжалыгы болмаз. ¹²Худайың буйрукларыны бержай эдип, Иса садык галанларың чыдамы шу ерде гереkdir». ¹³Гөкден эшиден

бир сесим: «Муны яз: мундан бейлэк, Реббе дегишли болуп өленлер багтлыдыр!» диййәрди. Рух: «Хава, олар ишлеринден дынч алар. Чүнки эденлериниң хасылыны өзлери билен әкидерлер» диййәр.

Ериң хасылы йыгналар

¹⁴ Онсоң середип, өңүмде бир ак булут гөрдүм. Булудың үстүнде башы алтын тәчли, эли кесгир ораклы ынсан оглуна меңзеш бири отырды. ¹⁵ Ыбадатханадан чыкан башга перишде булудың үстүнде отурана батлы сес билен шейле дийди: «Орагыңы узат-да, ор! Орма сагады гелди. Чүнки Ериң экини бишипдир». ¹⁶ Булудың үстүнде отуран орагыны ериң йүзүне ташлады ве Ериң экини орулды. ¹⁷ Гөкдәки ыбадатханадан башга бир перишде чыкды. Онун-да кесгир орагы барды. ¹⁸ Одун үстүнден хөкүм сүрйән башга бир перишде-де гурбанлык эдилйән ерден чыкып гелип, кесгир оракла батлы сес билен: «Сен-де кесгир орагыңы узат-да, Ериң үзүм шахасындан салкымларыны йыгна, чүнки үзүмлери бишипдир» дийди. ¹⁹ Перишде орагыны ериң йүзүне ташлады-да, Ериң үзүм шахасының хасылыны йыгнап, Худай газабының улы гысажына зыңды. ²⁰ Гысачдакы үзүмлер шәхерин дашында сыкылды. Үзүм гысажындан чыкан ган мүн алты йүз ок атым аралықда атларың уянына етди.

15—НЖИ БАП

Еди перишде ве еди бела

¹ Мен Гөкде башга бир улы хем гең аламанат гөрдүм: бу соңкы еди беланы гетирйән еди перишдеди. Худайың газобы бу белалар билен соңланярды. ² От билен гарышык, чүйшеден ясалан деңиз ялы бир зат гөрдүм. Жанавары, онун суратындакы буты, онун адының саныны еңенлер Худайың берен арфаларыны эллерине алып, чүйшеден деңзиң үстүнде дурдулар. ³ Олар Худайың гулы Мусаның ве Гузының айдымыны айдып, шейле диййәрдилер: «Гүйжи

хер зада етйән Реб Худай, Сениң ишлериң улы хем геңдир. Эй, миллетлер патышасы, Сениң ёлларың догры хем хакдыр! ⁴Я Реб, Сенден горкман, адыңы Шөхратландырмажак кимдир? Чўнки мукаддес диңе Сенсиң! Бўтин миллетлер гелип, Сениң өңүнде сежде эдер. Чўнки Сениң адыл ишлериң аян болды». ⁵Мундан соң Гөкдәки ыбадатхананың, ягны гүвәлик чадырының ачыланыны гөрдүм. ⁶Еди беланы гетирийән еди перишде тәмиз, парлак кетени гейнип, гурсакларына алтын гушак баглап, ыбадатханадан чыкдылар. ⁷Жанлы дөрт махлугың бири еди перишдә эбедилик яшаян Худайың газабындан долы еди алтын кәсе берди. ⁸Ыбадатхана Худайың шөхратының, гудратының түссесинден долды. Еди перишдәниң еди беласы гутарянча, хич ким ыбадатхана гирип билмеди.

16—НЖЫ БАП

Худайың газабы ве еди кәсе

¹Онсоң ыбадатханадан еди перишдә: «Гидиң-де, Худайың газабындан долы еди кәсәни ериң йүзүне дөкүң!» диен батлы сеси эшитдим. ²Биринжи перишде гидип, кәсесини ер йүзүне дөкди. Жанаварың тагмасы болан ве онуң суратындакы бута сежде эден адамларда эрбет хем гаты агырылы яралар пейда болды. ³Икинжи перишде кәсесини деңзе дөкди. Деңиз өлиниң ганына меңзеш гана дөнди, ичиндәки бүтин жандарлар өлди. ⁴Үчүнжи перишде кәсесини дерялара, сув булакларына дөкди. Олар-да гана дөнди. ⁵Мен сувларың перишдесиниң шейле диенини эшитдим: «Хәзир бар болан хем гечмишде бар болан мукаддес Худай! Сен бу хөкүмлеринде адылсың. Чўнки Сен шейле хөкүм чыкардың. ⁶Чўнки олар мукаддеслериң хем пыгамберлериң ганыны дөкдүлер. Сен-де олар ичмәге ган бердиң. Оларың алмыты буды». ⁷Мен гурбанлык эдилйән ерден гелен бир сесиң: «Хава, хер зада гүйжи

етйән Реб Худай! Сениң хөкүмлерин догры хем адылдыр» диенини эшитдим. ⁸ Дөрдүнжи периште кәсесини Гүнүн үстүне дөкди. Гүне ынсанлары от билен якып-говурма гүйжи берилди. ⁹ Ынсанлар гүйчли гызгын билен говрулдылар, йөне тоба эдип, бу белалара ыгтыяры болан Худайы шөхратландырмагың дерегине, Онун адына сөгдүлер. ¹⁰ Бәшинжи периште кәсесини жанаварың тагтының үстүне дөкди. Жанаварың патышалыгы гараңкылыкда гөмүлди. Ынсанлар дертден яна диллерини дишледилер. ¹¹ Эден ишлерине тоба этмейишлери ялы, дерт хем яралары үчин, Гөкдәки Худая сөгдүлер. ¹² Алтынжы периште кәсесини улы Евфрат дерясына дөкди. Гүндогардан гелен патышаларың ёлуның ачылмагы үчин, деряның сувы гурады. ¹³ Онсоң аждарханың агзындан, жанаварың агзындан ве ялан пыгамберинң агзындан гурбага мензеш үч мурдар рухуң чыканыны гөрдүм. ¹⁴ Булар аламатлар дөредип билйән жынларың рухларыдыр. Булар әхли зада гүйжи етйән Худайың улы гүнүнде болжак сөвеш үчин, бүтин дүнийәниң патышаларыны үйшүрмәге баряр. ¹⁵ «Ине, огры ялы гелйәрин! Ялаңач гезип, уят ери гөрүнмез ялы, оя болуп, эшиклерини эгнинде саклан багтлыдыр!»

¹⁶ Патышалары еврейче Армагеддон диен ерде үйшүрдилер. ¹⁷ Единжи периште кәсесини хова дөкди. Ыбадатханадакы тагтдан чыкан батлы сес: «Болды!» дийди. ¹⁸ Шонда йылдырымлар чакды, батлы сеслер чыкып, Гөк гүрледи, гүйчли ертитреме болды. Ынсанлар ер йүзүнде болалы бәри Ер шейле гаты титремәнди. ¹⁹ Улы шәхер үч бөлек болды. Миллетлеринң шәхерлери йыкылды. Улы Бабыл Худайың хузурында ятланды, Худайың отлы газап кәсеси оңа берилди. ²⁰ Бүтин адалар йитирим болуп, даглар тапылмаз болды. ²¹ Ынсанларың үстүне Гөкден хер дамжасының аграмы бир таланта голай гүйчли долы ягды. Ынсанлар ол долы беласы себәпли, Худая сөгдүлер. Чүнки ол бела гаты айылганчды.

17–НЖИ БАП*Жанавар ве онуң үстүндәки аял*

¹ Еди кәсели еди перишдәниң бири гелип, мениң билен геплешип, шейле дийди: «Гел, мен саңа көп сувларың йүзүнде отуран улы кемчиниң жезасыны гөркезейин. ² Ер йүзүниң патышалары онуң билен зына этди, ер йүзүнде яшаянлар онуң зына шерабындан серхош болды». ³ Онсон перишде мени Рухда чөле әкитди. Мен ол ерде еди башлы, он шахлы, эндамы күпүр атларындан долы гызыл жанаварың үстүнде отуран бир аялы гөрдүм. ⁴ Аял гонур хем гырмызы эшиклер гейнип, алтын, гымматбаха дашлар, дүрлер билен безенипди. Элинде болса йигренжи затлардан, зына чиркинден долы алтын кәсе барды. ⁵ Онуң маңлайында «Бейик Бабыл, дүниә кемчинлериниң ве йигренжилериниң энеси» диен сырлы ат язылгыды. ⁶ Онсон аялың мукаддеслериң, Иса гүвәлик эденлериң ганындан серхош боланыны гөрдүм. Муны гөрүп, гаты геңиргендим. ⁷ Перишде маңа шейле дийди: «Нәмә геңиргендиң? Аялың, оны гөтерйән еди башлы, он шахлы жанаварың сырыны мен саңа айдайын. ⁸ Сениң гөрән жанаварың бир вагтлар барды, йөне инди ёк. Ол довзахдан чыкып, хеләк болмага гидер. Ер йүзүнде яшаянлар, ягны дүниә гурлалы бәри атлары яшайыш китабында язылмадыклар жанавары гөрөнде геңиргенер, чүнки ол бир вагтлар барды, инди ёк, йөне ене гелер. ⁹ Бу ерде дүшүнмек үчин ақылдарлык герек. Еди баш аялың үстүнде отуран еди дагыдыр. Олар хем патышалардыр. ¹⁰ Буларың бәшиси йыкылды, инди бири бар, ол бири энтек геленок. Геленде аз вагт галмалыдыр. ¹¹ Бир вагтлар бар болуп, инди ёк жанавар болса сескизинжидир. Ол едилерден болуп, инди хеләк болмага баряр. ¹² Сениң гөрән он шахың энтек патышалыга етмедик он патышадыр. Олара жанавар билен биле бир сагат патышалык этмәге ыгтыяр берлер. ¹³ Буларың максады бир болар, гүйчлерини хем ыгтыярларыны жанавара берерлер.

¹⁴ Гузы билен сөвешерлер, йөне Гузы олары енер. Чүнки Гузы реблериң Ребби, патышаларың Патышасыдыр. Онуң янындакылар чагырылан, сайланан ве садык галанлардыр». ¹⁵ Ене периште маңа шейле дийди: «Шу гөрөн сувларың, ягны кемчиниң отуран сувлары халклар, мәрекелер, миллетлер хем диллердир. ¹⁶ Гөрөн жанаварың ве он шах кемчини йигренип, дашыны чолардып, оны ялаңачлар. Онуң этини ийип, өзүни-де отлар. ¹⁷ Чүнки Худай Өз максадыны амала ашырма ислегини оларың йүрегине гуйды. Шейдип, Худайың сөзлери амала ашянча, өзлериниң патышалык ыгтыярыны жанавара бермекде пикирдеш боларлар. ¹⁸ Гөрөн аялың дүниә патышаларына патышалык эден улы шәхердир!»

18—НЖИ БАП

Бабылың йыкылышы

¹ Мундан соң улы ыгтыярлы башга бир перишдәниң Гөкден ашак иненини гөрдүм. Онуң дабарасындан ер йүзи ягтылды. ² Периште гүйчли сес билен гыгырып шейле дийди: «Йыкылды! Улы Бабыл йыкылды! Ол жынларың жайы, хер хили мурдар рухуң меканы, хер пис ве йигренжи гушуң пенасы болды. ³ Чүнки хемме миллетлер онуң азгын зына шерабындан ичди. Дүниәниң патышалары онуң билен зына этди. Дүниәниң тәжирлери онуң гүйчли айшы-эшретинден баяды». ⁴ Мен Гөкден башга бир сес эшитдим, сес шейле диййәрди: «Эй халкым! Онуң гүнәлерине шәрик болуп, онуң белаларына учрамазлык үчин, ол ерден чык. ⁵ Чүнки онуң гүнәлери күделенип гөге етди, Худай онуң гүнәлерини ятлады. ⁶ Ол нәме берен болса, сиз хем шонуң өвезини шейле берин. Эденлериниң өвезини ики эссе эдип берин. Тайярлан кәсесини оңа ики эссе долдуруп берин. ⁷ Ол өзүни нәче шөхратландырып, айшы-эшрет эден болса, шонча-да оңа дерт, гам-гусса берин. Чүнки ол өз йүрегинден: „Мен мелике болуп отырын, мен дул дәл, асла гам-гусса йүзүни гөрмерин!“ диййәр. ⁸ Шонуң

үчин, она учражак белалар: өлүм, гам-гусса, ачлык бир гүнүн ичинде гелер, от оны якар. Чүнки оны хөкүм эден Реб Худай гүйчлүдир. ⁹ Онуң билен зына эден, онуң айшы-эшретинде яшан бу дүнийәниң патышалары оны якан одуң түссесини гөрөнлеринде, она аглашып, гурсакларына урарлар. ¹⁰ Олар онуң чекйән дердиниң горкусындан дашда дуруп: „Вай, вай! Улы шәхер, гүйчли шәхер Бабыл! Сениң хөкүмиң бир сагадың ичинде гелди!“ диер. ¹¹ Дүнийә тәжирлери оңа аглап яс тутар. Чүнки инди оларың малларыны сатын алжак ёк. ¹²⁻¹³ Алтыны, күмши, гымматбаха дашлары, дүрлери, непис кетенини, йүпек, гоңур ве гырмызы маталары, дүрли ыслы агажы, пил сүңкүнден ясалан дүрли гаплары, гымматбаха агачлардан, мис, демир ве мермерден ясалан дүрли харытлары, далчын ве бейлеки тагамлыклары, бухурлары, ыслы яг, ладан, шерап, зейтун ягы, кепексиз ун ве бугдайы, сыгырдыр гоюнлары, атлары, арабалары, гуллары, ягны ынсанларың жаныны сатын алжак инди ёк. ¹⁴ Олар: „Жаның ислән мивелери йитип гитди. Бүтин болелинлигин, гөз гамашдырыжылыгың ём-ёк болды. Инди асла тапып билмерсиң“ диер. ¹⁵ Ол шәхерде бу маллары сатып баян тәжирлер онуң чекен дердинден горкуп, дашда дуруп, аглап, яс тутуп: „¹⁶ Вай, вай непис кетени, гоңур ве гырмызы гейнен, алтын, гымматбаха дашлар, дүрлер билен безенен бейик шәхер! ¹⁷⁻¹⁸ Шейле улы байлык бир сагадың ичинде ёгалды!“ диер. Әхли гәмичи, әхли деңиз ёлагчысы, деңизчилер, деңизден гүн гөрийәнлериң бары, оны якан одуң түссесини гөрөнлеринде, дашда дуруп, „Бейик шәхере меңзеш шәхер бармыды?“ дийип гыгырышдылар. ¹⁹ Башларындан гум совруп, аглап яс тутдулар. „Вай, вай! Бейик шәхер!“ дийип гыгырышдылар ве шейле дийдилер: „Деңизде гәмиси боланың хеммеси онуң гымматлы малларындан баяпды, йөне ол бир сагадың ичинде ёгалды“. ²⁰ Эй Гөк ве мукадеслер, ресуллар ве пыгамберлер! Онуң ягдайына бегениң. Чүнки Худай оны хөкүм эдип сизиң хакыңызы

алды». ²¹ Онсоң бир гүйчли периште дегирмениң дашы ялы улы дашы галдырып, деңзе зынды ве шейле дийди: «Бейик шәхер Бабыл, ине, шунуң ялы гүйч билен зыңлансоң тапылмаз. ²² Арфачыларың, багшыларың, түйдүкчи ве сурнайчыларың сеси инди сенден эшидилмез. Инди сенден хич бир сунгатың сунгатчысы тапылмаз. Сенден инди хич бир дегирмениң сеси эшидилмез. ²³ Инди сенде бир чыраның-да ышыгы ягты салмаз, инди сенден гелинлердир йигитлериң сеси эшидилмез! Сениң тәжирлериң дүниәнин улуларыды. Бүтин миллетлер сениң жадың билен азашыпды. ²⁴ Пыгамберлериң ганы, мукадеслериң, ер йүзүнде өлдүриленлериң әхлисиниң ганы сенден тапылыпды».

19–НҖЫ БАП

Гузының тойы

¹ Шондан соң Гөкден улы бир мәрекәниң сесине меңзеш батлы сеслер эшитдим. Олар шейле дийәрдилер: «Халелуя*! Халас эдиш, шәхрат, гүйч Худайымызыңкыдыр! ² Чүнки Онуң хөкүмлери догры ве адылдыр. Ол ер йүзүни зынасы билен аздыран улы кемчини хөкүм этди, гулларының ганыны ондан алды». ³ Икинжи гезек шейле дийдилер: «Халелуя! Кемчиниң түссеси эбедилик түтәр». ⁴ Йигрими дөрт яшулы ве жанлы дөрт махлук ере йыкылып, «Омын! Халелуя!» дийип, тагт үстүнде отуран Худая сежде этдилер. ⁵ Онсоң тагтдан чыкан бир сес шейле дийди: «Эй, Худайымызың әхли бенделери! Кичилер ве улулар, Ондан горкянлар, Оңа алкыш оқаң!»

⁶ Онсоң мен бир улы мәрекәниң сесине, улы сувун шагылдысына, гаты Гөк гүррүлдисине меңзеш сеслер эшитдим. Олар шейле дийәрдилер: «Халелуя! Чүнки хер зада гүйжи етйән Реб Худайымыз хөкүм сүрйәр. ⁷ Бегенелиң, шатланалың! Оны шәхратландыралың! Гузының

---

* 19:1 *Халелуя (иврит)* – Реббе өвги айдың.

тойы башланяр. Онуң гелни тайярланды. ⁸Гейсин дийип, она парлак, тәмиз ве непис кетени берилди». Непис кетени мукаддеслериң адыл ишлериدير. ⁹Периште маңа: «Муны яз: Гузының той ашына чагырыланлар багтлыдыр!» дийди. Маңа ене: «Булар чын сөзлердир, Худайың сөзлериدير» дийди. ¹⁰Мен оңа сежде этжек болуп аякларына йыкылдым. Эмма ол маңа шейле дийди: «Бейле зат эдәйме! Мен сениң ве Иса гүвәлик эдйән доганларың ёлдашыдырын, Худая сежде эт! Чүнки Иса гүвәлик пыгамберлик рухудыр».

Ак Атлы

¹¹Гөгүң ачылып, өнүмде бир ак атың дураныны гөрдүм. Онуң үстүнде отураның ады Догручыл ве Чындыр. Ол адатлы хөкүм чыкарып сөвешйәндир. ¹²Гөзлери одуң ялыны ялыдыр. Башында биртопар тәч болуп, буларың үстүнде язылгы адыны Өзүнден башга хич ким билиён дәлдир. ¹³Ол гана батырылан гейим гейнендир, Оңа «Худайың Сөзи» диен ат дакыландыр. ¹⁴Ак, тәмиз ве непис кетени гейнен Гөкдәки гошунлар ак атлара мүнүп, Онуң ызындан гелйәрди. ¹⁵Миллетлери урмак үчин, Онуң агзындан кесгир гылыч чыкяр. Онуң Өзи олары демир таяк билен бакар, хер зада гүйжи етйән Худайың отлы газабының шерабыны өндүрйән үзүм гысажыны Өзи гысар. ¹⁶Онуң гейиминде ве будунда «патышаларың Патышасы, реблериң Ребби» дийип язылан ады бардыр.

¹⁷⁻¹⁸Онсоң Гүнде дуран бир периште гөрдүм. Ол батлы сес билен гыгырып, гөгүң ортасында учуп йөрен гушлара шейле дийди: «Патышаларың, серкерделериң, гүйчли адамларың этини, атларың, оларың үстүндәкилериң этини, азатларың, гулларың, кичилериң, улуларың хеммеси-ниң этини иймек үчин үйшүп, Худайың улы зыяпатына гелиң!» ¹⁹Мен жанавары, дүйнә патышаларыны ве оларың гошунларыны гөрдүм. Олар атың үстүнде Отуран ве Онуң гошунлары билен сөвешжек болуп йыгнанышан экенлер.

²⁰ Жанавар хем-де онуң өңүнде алапатлар дөрөдип, жанаварын тагмасыны алып-да, онуң бутуна сежде эденлери бу алапатлар билен алдаян ялан пыгамбер тутулды. Оларың икиси-де күкүрт билен янан от көлүне зыңылды. ²¹ Галанлар атың үстүнде Отураның агзындан чыкан гылыч билен өлдүрилдилер. Бүтин гушлар, ине, буларың этинден дойды.

20–НЖИ БАП

Мүң йыл

¹ Онсоң Гөкден ашак инен бир перишде гөрдүм. Онун элинде довзахың ачары билен бир улы зынжыр барды. ² Перишде аждарханы, ягны иблис я шейтан дийлен ол көне йыланы тутуп, мүң йыллыгына баглады. ³ Мүң йыл долянча, икиленч миллетлери аздырмасын дийип, оны довзаха зыңды, баглап мөхүр басды. Мундан соң ол аз вагтлайын чөзүлмелидир. ⁴ Мен тагтары, оларың үстүнде отуранлары гөрдүм. Олара хөкүм этме ыгтыяры берлипди. Иса эден гүвәликлери себәпли ве Худайың сөзи угрунда башлары кесиленлериң жанларыны гөрдүм. Булар жанавара, онуң бутуна сежде этмедик, маңлайлары ве эллерине онуң тагмасыны кабул этмедиклерди. Булар дирелип, Месих билен биле мүң йыл патышалык этдилер. ⁵ Илкинжи дирелиш будур. Галан өлүлөр мүң йыл долянча дирелмедди. ⁶ Илкинжи дирелишде пайы болан багтлы, мукадесдир. Икинжи өлүмиң олара гүйжи етмез. Олар Месихиң руханылары болуп, Онуң билен биле мүң йыл хөкүм сүрер. Шейтан от көлүне зыңылар ⁷ Мүң йыл долансоң, шейтан туссагдан бошадылар. ⁸ Ол ер йүзүниң дөрт бурчундакы миллетлери, әжит-мәжиди аздыржак, олары сөвеш үчин үйшүржек болуп, туссагдан чыкар. Үйшенлериң саны деңиз чәгелери киминдир. ⁹ Олар ер йүзүниң гиңишлигине чыкып, мукадеслериң гошун дүшелгесини, сөйгүли шәхери гуршадылар. Эмма Гөкден Худай тарапын от ягып, олары якып күл этди. ¹⁰ Олары аздыран иблис болса

от, күкүрт көлүнө зыңылды. Жанавар билен ялан пыгам-бер-де шол ердедир. Олар гиже-гүндиз эбедилик гыналар. Өлүлериң үстүндөн хөкүм чыкарылар ¹¹ Мен бир улы ак тагт ве онуң үстүнде Отураны гөрдүм. Ер, Гөк Онуң өңүндөн гачды, йөне гидере ерлери ёкды. ¹² Тагтың өңүндө дуран улы, кичи өлүлери гөрдүм. Онсоң кәбир китаплар ачылды. Яшайыш китабы диен ене бир китап ачылды. Китапларда языланлара середилип, өлүлериң үстүндөн эденлерине гөрә хөкүм чыкарылды. ¹³ Деңиз өзүндәки өлүлери, өлүм ве өлүлөр дияры-да өзлериндәки өлүлери табшырдылар. Хер бирине этмишине гөрә хөкүм чыкарылды. ¹⁴ Өлүм ве өлүлөр дияры от көлүнө зыңылды. Ине, от көли икинжи өлүмдир. ¹⁵ Атлары яшайыш китабында язылмадыкларың бары от көлүнө зыңылды.

21—НЖИ БАП

Тәзе Иерусалим

¹ Мундан соң бир тәзе Гөк билен бир тәзе Ер гөрдүм. Чүнки өңки Гөк, өңки Ер арадан айрылыпды. Инди деңиз хем ёкды. ² Онсоң мен өз адамсы үчин тайярланан безегли гелин ялы, Гөкден Худайың янындан ашак инип гелйән мукадес шәхер тәзе Иерусалими гөрдүм. ³ Гөкден* бир батлы сесиң шейле диенини эшитдим: «Худайың чадыры шинди ынсанларың арасында. Худай олар билен биле яшар. Олар Онуң халкы болар, Худайың Өзи-де оларың арасында болар. ⁴ Ол оларың гөзлеринден әхли яшларыны сүпүрер. Инди не өлүм, не яс, не агы, не-де агыры болар. Чүнки өңки затлар арадан айрылды». ⁵ Тагтың үстүндө Отуран: «Ине, әхли зады тәзелейәрин» дийди. Соңра ма-на: «Булары яз! Чүнки бу сөзлөр ыгтыбарлы, чындыр» дийди. ⁶ Маңа шейле дийди: «Болды! Алфа ве Омега, башлангыч ве соң Мендирын. Мен сувсана яшайыш сувуның чешмесинден мугт сув берерин. ⁷ Еңен, ине, булары мирас

---

* 21:3 *Гөкден* — иң гадымы голязмаларда: «тагтдан».

алар. Мен онун Худайы, ол-да Мениң оглум болар. ⁸ Эмма горкагың, имансызың, йигренжиниң, ганхорың, зынагәрин, жадыгөйүң, бутпаразың, бүтин яланчыларың соңы күкүрт билен янян от көлүдир. Икинжи өлүм будур». ⁹ Соңкы еди бела билен долы еди кәсели еди перишдәниң бири гелип, мениң билен геплешди: «Гел, мен саңа Гуза аял болжак гелни гөркөзейин» дийди.

¹⁰ Перишде мени Рухда бир улы, белент дага әкитди. Ол ерден маңа Худайың шөхраты аркалы парлаян мукаддес шәхер Иерусалими Гөкден Худайың янындан инип гел-йәркә гөркөзди. ¹¹ Онуң парлаклығы бир жуда гыммат дашың, кристаллашан яшма дашының парлаклығы киминди. ¹² Улы хем белент диварлары барды, он ики дервезеси, дервезелери саклаян он ики перишдеси барды. Дервезелериң йүзүнде Ысрайыл огулларының он ики тайпасының ады язылгыды. ¹³ Гүндогарда үч дервезе, демиргазыкда үч дервезе, гүнортада үч дервезе, гүнбатарда үч дервезе барды. ¹⁴ Шәхер диварының он ики бинасы болуп, йүзүнде Гузының он ики ресулының ады язылгыды. ¹⁵ Мениң билен геплешен перишдәниң элинде шәхери, шәхериң дервезелери билен диварларыны өлчәр ялы алтындан өлчег агажы барды. ¹⁶ Шәхер дөрт бурчлук болуп, бойы билен ини денди. Перишде шәхери өлчеди, бир яны он ики мүң ок атым чыкды. Бойы, ини, бейиклиги денди. ¹⁷ Перишде диварлары-да өлчеди. Онуң уланян адам өлчеги боюнча бейиклиги йүз кырк дөрт арчын чыкды. ¹⁸ Диварлар яшмадан салныпды. Шәхер болса сап чүйшә меңзеш сап алтынданды. ¹⁹⁻²⁰ Шәхер диварларының биналары хер хили гымматбаха дашлар билен безелипди. Биринжи бина дашы яшма, икинжиси гөк якут, үчүнжиси хакык, дөрдүнжиси зүмеррет, бәшинжиси ак хакык, алтынжысы гырмызы хакык, единжиси сары якут, секизинжиси гөк зүмеррет, докузынжысы яшыл якут, онунжысы сары зүмеррет, он биринжиси Емен дашы, он икинжиси гонур якутды. ²¹ Он ики дервезе он ики дүрденди, ягны хер дервезе бир дүрден

ясалыпды. Шәхериң көчеси дуры чүйше ялы сап алтынданды. ²² Бу шәхерде ыбадатхана гөрмедим. Чүнки хер зада гүйжи етйән Реб Худай ве Гузы шәхериң ыбадатхана-сыдыр. ²³ Шәхериң өзүни ягтыландырмагы үчин, Гүнүн я-да Айың гереги ёк. Чүнки Худайың ялкымы оны ягтыландыяр. Гузы хем онуң чырасыдыр. ²⁴ Миллетлер шәхериң ышыгында гезер. Дүнйәниң патышалары шәхратларыны бу ере гетирер. ²⁵ Шәхериң дервезелери гүнузын япылмаз. Хава, ол ерде гиже болмаз. ²⁶ Миллетлер шәхрат хем байлыклары билен оңа гелер. ²⁷ Оңа хич бир хапа зат, йигренжи ве галп ишлер эдениң хич бири гирмез, дине атлары Гузының яшайыш китабында языланлар гирер.

22–НЖИ БАП

¹ Периште маңа шәхер көчесиниң ортасында Худайың ве Гузының тагтындан чыкян булгур ялы дуры яшайыш сувуның дерясыны гөркезди. ² Деряның ики тарапында он ики хили миве өндүрйән, хер ай мивесини берйән яшайыш агажы барды. Агажың япраклары миллетлере шыпады. ³ Инди хич зат гаргыш астында галмаз. Худайың ве Гузының тагты шәхерде болар. Бенделери Оңа гуллуқ эдер. ⁴ Онуң йүзүни гөрер, маңлайларында Онуң ады болар. ⁵ Инди гиже болмаз. Не чыраның ышыгы, не-де Гүнүн нуры герек болар. Реб Худай олара ышык болуп, олар эбедик хөкүм сүрер.

Иса гелйәр

⁶ Периште маңа шейле дийди: «Бу сөзлер ынамлыдыр, чындыр! Пыгамберлерин рухларының Худайы Реб, шу якында болжак вакалары Өз гулларына билдиржек болуп, перишдесини ёллады». ⁷ «Ине, басым гелйәрин! Бу китабың вели сөзлерини бержай эден багтлыдыр!» ⁸ Бу затлары эшиден, гөрөн мен, Яхя. Булары эшиден, гөрөн махалым мен булары өзүме гөркезен перишдә сежде этжек болуп, онуң аякларына йыкылдым. ⁹ Эмма ол маңа шейле дийди:

«Бейле иш этме! Мен сениң, сениң пыгамбер доганларың билен бу китабың сөзлерини бержай эдйәнлеринң ёлдашыдырын. Худая сежде эт!» ¹⁰ Онсоң маңа шейле дийди: «Бу китабың вели сөзлерини мөхүрleme. Чүнки гарашылан вагт якындыр. ¹¹ Эрбетлик эден ене эрбетлик этсин, хапа болан хапалыгында галсын. Догры адам ене догрулык этсин. Мукаддес-де мукаддеслигине галсын». «¹² Ине, басым гелйәрин! Бержек сылагларым янымдадыр. Хер кесе этмишине гөрә хак берерин. ¹³ Алфа ве Омега, илкинжи хем ахыркы, башлангыч ве соң Мендирин». ¹⁴ Яшайыш агажындан иймитленме хакыны алмак, дервезелерден гечип, шәхере гирмек үчин, Онуң табшырыкларыны бержай эденлер* багтлыдыр! ¹⁵ Итлер, ягны жадыгөйлер, зынагәрлер, ганхорлар, бутпаразлар, яланы сөйүп, ишлерини ялан билен йөрөденлеринң бары дашарда галар. ¹⁶ «Мен – Иса, иманлылар йыгнакларына дегишли болан бу гүвәлиги сизе етирсин дийип, Өз перишдәми ёлладым. Мен Давудың көкүнден ве неслинден болан парлак даң йылдызыдырын!» ¹⁷ Рух ве гелин: «Гел!» диййәр. Хер эшиден «Гел!» дийсин. Сувсан гелсин. Дилән гелип, яшайыш сувуны мугт алсын. ¹⁸ Бу китабың вели сөзлерини эшиден кишә дуйдуриярын! Бири бу сөзлере бир зат гошса, Худай хем онуң жезасына бу китапда агзалан белалары гошар. ¹⁹ Эгер-де бири бу вели китабың сөзлеринден бир зады айырса, Худай хем бу китапда агзалан яшайыш агажындан, мукаддес шәхерден оңа етен пайы ызына алар. ²⁰ Буларың әхлисине гүвәлик эдйән: «Хава, басым гелйәрин!» диййәр. Омын! Гел, я Реб Иса! ²¹ Реббимиз Исаның мерхемети әхлиңиз билен болсун. Омын!

---

* 22:14 *Онуң табшырыкларыны бержай эденлер* — иң гадымы гол-язмаларда: «донларыны юванлар».